

Hvordan oppstod ”The Toronto Blessing”?

(Fra bladet [Lys](#) nr. 4 og 5, 2003)

Fra en venn av AKF har vi fått kopi av denne artikkelen av Alan Morrison. Vi har dessverre ikke hverken kilde eller oversetter, men navn og fakta synes å være helt korrekt. Vi ber våre lesere særlig merke seg disses an knytning til herlighetsteologiens røtter og til Sør-Afrika samt senteret for afrikansk inspirert musikk i St. Louis. Videre bør en få med seg det forfatteren skriver om denne teologis sammenheng med Alfakursene som er svært utbredt også i Norge. Aner man her noe av bakgrunnen for det store frafallet som igjen har sin rot i at det bibelske læregrunnlaget er sterkt svekket?

* * *

Den vanlige oppfatning er at opprinnelsen til det siste utbruddet av å falle til golvet, hysterisk latter og andre religiøse fenomen, kommer fra the Vineyard Fellowship Church, nær flyplassen i Toronto, Canada. Leserne er kanskje allerede klar over at the Association of Vineyard Churches`ble grunnlagt av John Wimber fra Anaheim i California i 1985. Selv om det er riktig at Toronto menigheten har vært hovedsetet for spredningen av fenomenet til andre menigheter utover verden, er det likevel en tidligere historisk utvikling som viser en hel del om holdbarheten i ”the Toronto Blessing” som en kristen opplevelse. Med andre ord, dersom folk visste hvordan ”the Toronto Blessing” kom til Toronto, ville de kanskje ikke være så snare til å favne den.

I et offentlig dokument, utgitt av Vineyard-teologen Bill Jackson, med tittelen ”What in the world is happening to us ? A biblical perspective on renewal” (Hva i all verden er det som skjer med oss? Et bibelsk syn på fornyelse) (Vineyard Campaign, Urbana, Illinois, April 1994.), blir utviklingen i ”the Toronto Blessing” utvetydig fremlagt. Det begynner med Randy Clark, grunnleggeren av Vineyard Christian Fellowship, fra St. Louis, Missouri. Etter en lengre tid uten åndelige frukter begynte mr. Clark å forlange ”manifestasjoner på Guds tilstedeværelse” (Vineyard— speak for signs and wonders) i menigheten sin. Han hørte da om virksomheten til den sørafrikanske evangelisten Rodney Howard-Browne i USA, som under møtene fikk masser av mennesker til å falle ned, bli lammet og ute av stand til å bevege seg, le ukontrollert, lå i krampetrekninger, snakke uforståelig og mange andre merkelige fenomener.

New Thought bevegelsen

Det er viktig å legge merke til at **Rodney Howard-Browns** bakgrunn er at han er leder for den sørafrikanske grenen av Rhema Bible Centres, grunnlagt av den fremgangsrike ”Word of Faith” - lærer **Kenneth Hagin, en protégè av Kenneth Copeland** som er kjent for å ha uttalt: ”Du har ikke Gud inni deg. Du er en”. (Dict. of Pentacostal & Charismatic Movments, Zondervan, 1988, s. 719), Hagin og Copelands lære er ikke i samsvar med Bibelen, men kan spores tilbake til New Thought bevegelsen—en okkult ”mental-vitenskapelig” utvikling som New Age Encyclopedia forteller har sin opprinnelse i **oldtidens gnostisisme og neoplatonisme**. (J. Gordon Melton, New Age Encyclopedia , Gale Research Inc.. 1990, s. 221.) Innenfor menigheten er denne New Thought—teknikken blitt realisert ved bruk av ”synlig-gjøring” og verbal bekreftelse (kjent som ”positiv confession”) for manipulere Gud til å sørge for materielle behov. Det første eksempel på en slik ”kristeliggjort” New Thought -

lære finner en i boken *The Fourth Dimension: the key to putting your faith to work for a successful life* (Den fjerde dimensjon: nøkkelen til å bruke troen for å oppnå et suksessrikt liv) Logos. 1979 av den koreanske pinsepastoren Paul Yonggi Cho.

Etter at Randy Clark hadde hørt om Howard-Browns uvanlige virksomhet, oppsøkte han et av møtene hans i Tulsa, Oklahoma (som er hovedkvarteret for Kenneth Hagin's Rehma Centres i USA) sent sommeren i 1993, der han angivelig skal ha blitt "kraftig berørt" (dvs opplevd dette overnaturlige fenomenet som Howard-Brown produserer). Et video opptak av et av disse Howard-Brown møtene (laget av SWBC, Fort Worth, Texas, 5. August 1993), hvor 400 pastorer med fruer var til stede, viser et tydelig eksempel på det Randy Clark opplevde. På denne filmen ser du at Howard-Brown samtaler gjentatte ganger med Kenneth Copeland i "tunger", og han får mengdevis av mennesker til å falle flat, "hoppe i ånden", få krampe og rope i hysterisk latter. En scene, som en fantestrek, spør Copeland Howard-Brown i "tunger" om å gå å "zap" musikkbandet. Når han rører dem, faller de en etter en i en kaotisk haug med elektriske gitarer og trommer, til stor moro for tilskuerne. Et hvert gjenfødte Guds barn, som studerer Skriftene, skjønner klart at dette skuespillet ikke har noe å gjøre med Guds Hellige Ånd; likevel var det ved et av disse "receiving ministry" (mottaks møter) at Randy Clark avlet det, som etter fem måneder skulle bli "the Toronto Blessing".

Det var ikke overraskende at Clark begynte å se de samme manifestasjoner i sin menighet da han kom hjem til St Louis. Et av de første kjennetegn på dette fenomenet er at det lett blir overgitt fra en person eller menighet til en annen. I en offisiell pressemelding fra the Vineyard Toronto Church, står det: "Opplevelsen kan gis videre: har en mottatt den, blir den best bevart ved å gi den videre" (Toronto Thought, juni 1994) Det er derfor pastorer som besøker menigheten i Toronto, får de beste og fremste setene i salen!

I følge Bill Jacksons Vineyard dokument, var det ved det regionale møtet for Midtvesten Vineyard Churches i Lake Geneva, Wisconsin, i oktober 1993, at lederen i Vineyard Regional, Happy Leman, spurte Randy Clark om å fortelle om hva som skjedde i hans menighet. Etter en liten stund begynte de samme fenomen å vise seg i stor stil i møtene til denne lederen. Senere, ved Vineyard National Board Meeting i november 1993, fortalte Happy Leman om hva som hadde skjedd under møtene med John Arnott, pastoren for the Vineyard Church i Toronto og Area Pastoral Coordinator of the **Vineyard** Churches i Ontario. Arnott inviterte Randy Clark til å komme og tale i Torontomenigheten i januar 1994. I **Vineyards** skrifter kan en lese at de "to dagene med møter viste seg å bli til . . . nesten et sammenhengende møte". Fra da av er historien kjent. The Airport Churches i Toronto har siden vært stedet for internasjonal tilstrømming. Kirkeledere fra hele verden har reist dit og "tatt med seg" fenomenet til sine egne menigheter. I Britannia var den første mottakeren the Anglican Holy Trinity Brompton i Kensington (prest: Sandy Millar), og Queens Road Baptist Church i Wimbledon (pastor: Normann Moss). Fra der har opplevelsen forgrenet seg ut til tusenvis av menigheter fra Morayshire til Cornwall.

Bearbeide grunnen

Hvordan har det vært mulig for denne bevegelsen å spre seg så fort og bli mottatt med så stor suksess? En mengde budbærere har gjort sitt til dette over en tidsperiode: teknikken til Church Growth Movement med sin "contextualization" (context= sammenheng) og "sign and wonders" ideologi: den nedbrytende påvirkning av samtidens kristen musikk (de fleste har teologi fra sangtekster de synger): mangel på bibelkunnskap og benektelse av dens autoritet; mangel på

kjennskap til kirkehistorien; uvitenhet om Den Hellige Ånds arbeid; uvitenhet om strategien til mørkets makter. Alt dette har beredt grunnen for den suksessrike "Toronto Blessing".

Men det er også en annen mektig påvirkning som har vært virksom i menigheten i dag. En av hovedbudbærerne av "Toronto opplevelsen" i Britannia er en evangelistisk virksomhet som heter Alpha Course, en ti ukers møteserie med sin opprinnelse i Holy Trinity Bromton i 1976, og nå ledet av Nikey Gumbel, kapellan i Kensington kirke. De første ni møtene består av korte formiddags- og kveldsmøter i private hjem over emner som "Hvem er Jesus?", "Hvorfor døde Jesus?", "Hvordan og hvorfor må vi be?", "Hvordan leder Gud oss?", "Hvordan kan vi motstå det onde?", "Helbreder Gud i dag?". Men det store klimaks i kurset er det som er kjent som "the Holy Spirit Weekend" - en weekend på et samlingssted hvor deltagerne blir undervist i "Hvem er Den Hellige Ånd?", "Hva gjør Den Hellige Ånd?", og "Hvordan kan jeg bli fylt av Den Hellige Ånd?".

Det er under denne weekenden at de merkelige fenomenene er forventet, og det blir understøttet av massevis av vitnesbyrd fra deltakere. Nicky Gumbel sier at "For mange mennesker er en slik weekend det avgjørende vendepunkt. Det blir flere omvendt undererAlpha weekend enn noen gang ellers. (Alpha Magazin, september 1994, s. 8). Men hva er det de blir omvendt til? En kan undre seg på hvorfor en weekend, som gir seg ut for å være evangelisk, gir personen og virksomheten til Herre Jesus Kristus så liten oppmerksomhet i forhold til Den Hellige Ånd.

Nicky Gumbel rettferdiggjør det på denne måten: "Tradisjonelt blir vekten ved omvendelsen lagt på anger, tro på Jesus Kristus og så har det helt på slutten blitt hengt på at du også vil få Den Hellige Ånd. Vi prøver å gå tilbake til det som vi mener er det Nytestamentlige mønster, hvor de tre er mye mer avbalansert." Men et kurs som skal være en "Hellig Ånd Weekend", og mener seg å nå ufrelste, kan neppe sies å være "avbalansert" - særlig i dagens religiøse klima! Og det som Nicky Gumbel nedlatende karakteriserer som en "tradisjonell" måte å evangelisere på, er faktisk den bibelske måten. Sa ikke Peter på Pinsedag: "Omvend dere og la dere døpe på Jesu Kristi navn til syndenes forlatelse, så skal dere få Den Hellige Ånds gave" (Ap.gj. 2,38) "Den Hellige Ånds gave" betyr at den troende vil få Den Hellige Ånd boende i seg permanent, og ikke et repertoar av spesielle effekter som kan komme til syne under intense møter for å imponere intetanende vantro mennesker. En slik drivhusvirksomhet er mye mer i slekt med the Human Potential Movement, enn den bibelske måte.

"Tungvekts" predikanter

Alpha-kursene er egentlig en "enklere vei" innføring til å godta alt dette som ligger i begrepet "the Toronto Blessing". Kurset har blitt støttet økonomisk and Clive Calver (Evangelical Alliance), Roger Foster (Ichthus Fellowship), Steven Chalk (Oasis Trust), Canon Michel Green (Rådgiver for Evangelism til Archbishops of York and Canterbury), Bishop David Pytches (St. Andrews, Chorleywood), Gerald Coates (Pioneer Chuches), the Bishops of London, Maidstone, Wakefield, Hereford and Southampton, Re. Dr Mark Stibbe (Dept. of Biblical Studies, Sheffield University), Rob Parsons (Exer. Dir of CARE), Lyn Green (Dir. Youth with a Mission). Stephen Gaukroger (President, Baptist Union), Graham Gray (Principal of Ridley Hall, Cambridge) og mange andre (kilde: HTB in Focus, Alpha News, august 1994.)

Flere av disse personene har nå også støttet "the Toronto Blessing". Når så mange innflytelsesrike personer kaster seg på lasset, skal det bli interessant å se utviklingen i de kommende månedene. Generelt finner en at der Alpha- kurset har vært en suksess, vil "the Toronto Blessing" snart komme i kjølvannet. Det ser ut som folk bryr seg lite om at

bakgrunnen for disse fenomenene er å finne hos de tvilsomme groteskhetene til den sørafrikanske televangelisten, som også har forbindelse med de like tvilsomme "Word of Faith" - lærerne Kenneth Hagin og Kenneth Copeland. Den egentlige opprinnelsen til "the Toronto Blessing" - uavhengig av alle påståtte "fordeler" - viser klart en linje fra de mørke åndsmakter. Roten til en virksomhet vil nødvendigvis bestemme utviklingen. Som Jesus selv sa: "Hvert godt tre bærer god frukt, men et dårlig tre bærer dårlig frukt. Et godt tre kan ikke bære dårlig frukt, heller ikke kan et dårlig tre bære god frukt. (Matteus 7, 17-18.)